Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25973
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ñ substantia in ℣ potest esse trinitas. neq; ipse ds sit bonitas sua s; in illo
sit tanq; in subiecto. Vnde manifestū ē dm abusiue substantiā
vocari ut noie usitatiore intellegat esse trinitas q uere ac ppe dr: ita ut for
tasse solū dmdici oporteat esse trinitā. Cū enī uere sol qa incōmu
tabilis ē. idq; suū nomē famulo suo moysi enuntiauit cū ait
ego sū q sū. & dices ad eos q ē misit me ad uos. S; tam siue essen
tia dicat q ppe dr siue substantia q abusiue utriusq; ad se dr ñ
relatiue ad aliq. Vnde hoc ē dō esse q subsistere. & idō si una essen
tia trinitas una etiā substantia. De tribus psonis uni essentie.

VI. FORTASSIS q cōmodi dicunt tres psone q tres substantie. S; ne
nos uidear suffragari. hoc q; rectiam. quāq; & illi si uellent sic
dicunt tres substantiā tres ypostasis possent dicere tres psonas ita
psopa. Illud aū maluerē q forte secdm linguē suē cōsuetudinē aptē
dicerent. Hanc; & in psonis eadē ratio ē. Non enī aliud ē dō esse
aliud psonā esse s; oīno idem esse. Qā si esse ad se dr: psona ℣ relatiue
sic dicam tres psonas patrē & filiū & spm sēm quēadmodū dicunt
aliq tres amici. aut tres ppinq aut tres uicini. q sint adinuicē
ñ q unusq; eorū sit ad seipsū. quappt qlibet ex eis amicus ē duōrū ceterorū
aut ppinquus aut uicinus. qa hec oīa relatiua habent significationē
ad q. Si ū placet dicam patrē psonā esse filii & spūs sci. aut filiū
psonā esse patris & spūs sci. aut spm sēm psonā esse patris & filii. S; neq;
psona ita dici solet alicubi. neq; ī hac trinitate cū dicim psonā
patris aliud dicim q substantiā patris. q circa ut substantia patris ipse
pat ē ñ q pat ē s; q ē. ita & psona patris ñ aliud q ipse pat ē. Ad
se qppe dr psona ñ ad filiū ℣ ad spm sēm. sic ad se dr ds & magnus
& bonus & iust & siq aliud huiusmodi. & quēadmodū hoc illi ē esse
q dm esse q magnū q bonū esse. ita hoc illi ē esse q psona esse. Cur q